Kinh Địa Tạng — Phẩm 4: Nghiệp Cảm Của Chúng Sinh Cõi Diêm Phù

Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện (Từ Hoa Nhất Tuệ Tâm dịch)

Lúc bấy giờ,

Bồ tát Địa Tạng bạch cùng Đức Phật:

“Con nương nhờ uy đức của Thế Tôn

Nên phân thân ngàn vạn ức thế gian

Cứu tất cả chúng sinh đang thọ nghiệp

Nếu chẳng được nương đức ân thừa tiếp

Chẳng thể tự mình biến hóa khắp nơi nơi

Cứu chúng sinh thoát sáu ngã luân hồi

Chờ đến Đức A Dật Đa thành Phật

Vâng lời dạy, xin Ngài thôi lo lắng

Nguyện như lời phổ độ vạn sinh linh”

Lại dạy rằng: “Tất cả những chúng sinh

Khi mê muội thức tánh không an định

Quen làm ác thì nghiệp kia bất tịnh Page 21 of 102

Quen làm lành thì kết được quả lành

Truy đuổi theo ngoại cảnh, thiện ác sanh

Trong ngũ đạo chuyển luân không dừng lại

Kiếp nối kiếp, cá theo dòng nước chảy

Vướng vào trong chiếc lưới đã sẳn giăng

Thoát được ra, vướng lại biết bao lần

Những kẻ đó khiến lòng Ta ưu ẩn

Trong nhiều kiếp ông phát tâm độ tận

Lập lời nguyền cứu vô số tội nhân

Ta không còn gì để phải bận tâm

Khi ông nguyện độ chúng sinh trọng tội”.

Lúc bấy giờ, thánh chúng trong pháp hội

Một vị là Bồ tát Định Tự Tại Vương

Đảnh lễ rồi liền bạch Đức Thế Tôn:

“Nhiều kiếp số trải qua, Ngài Địa Tạng

Phát nguyện thế nào, Thế Tôn tán thán

Con cầu xin Phật lược thuyết nguyên nhân”.

Phật dạy rằng:

“Vô lượng a tăng kỳ kiếp chuyển luân

Có Phật hiệu Nhất Thiết Trí Thành Tựu

Đức Phật thọ mạng sáu muôn số kiếp Page 22 of 102

Lúc tại gia vốn là một tiểu vương

Kết thân cùng với một đại quốc vương

Tu thập thiện khiến nhân dân lợi ích.

Lúc bấy giờ,

Dân trong nước tánh cang cường, ngỗ nghịch

Cả hai vua tìm cách tạo thiện nhân

Một vua liền phát nguyện: “Độ muôn dân

Sớm thành Phật, không một ai chẳng độ”.

Một vua nguyện: “Trước cứu người thoát khổ

Khiến an vui, chứng đắc quả Như Lai

Nếu chưa thành Phật, bất cứ một ai

Thì tôi nguyện quả Bồ đề không đắc”.

Phật dạy rằng:

“Này Định Tự Tại Vương Bồ Tát

Vị tiểu vương nguyện sớm ngự Phật đài

Vốn là tiền thân của Đức Như Lai

Với pháp hiệu: Nhất Thiết Trí Thành Tựu.

Đại quốc vương nguyện đời đời cứu khổ

Là tiền thân Bồ Tát Địa Tạng Vương”.

Lại dạy rằng, Page 23 of 102

“Vô lượng kiếp vào thời quá khứ

Thuở lâu xa vô lượng a tăng kỳ

Có Phật ra đời, hiệu:
Thanh Tịnh Liên Hoa Mục Như Lai
Phật thọ mạng dài bốn mươi tiểu kiếp.
Đến đời tượng pháp có A la hán
Phước đức sâu dày cứu độ chúng sinh
Khi đi trên đường tuần tự du hành
Gặp thí chủ mang tên là Quang Mục
Lại hỏi rằng: “Cầu chi mà thiết cúng?”
Quang Mục thưa: “Thân mẫu đã qua đời
Làm việc lành cứu giúp mẫu thân tôi
Nhưng chẳng rõ chốn thác sinh của mẹ”.
Thương hiếu nữ, nhập định mà quán sát
Thấy mẹ người sa vào chốn tối tăm
Chịu muôn đường khổ não khó cầm lòng
Xuất định hỏi: “Những gì là hạnh nghiệp?”
Quang Mục thưa: “Tánh ưa ăn thủy tộc
Cá, ba ba, cùng trứng các loại này
Hoặc chiên xào, nấu nướng chẳng dừng tay
Nếu tính đếm, đến hằng muôn sinh mạng
Tôi phải làm sao giúp cho người thoát nạn?” Page 24 of 102
Liền dạy rằng: “Hãy thanh tịnh thân tâm
Niệm: Thanh Tịnh Liên Hoa Mục Như Lai
Đắp hình tượng, vẽ tranh người đại giác
Làm như vậy sẽ được nhiều phước lạc
Kẻ sống còn, người đã mất như nhau”.
Quang Mục vâng lời, liền bố thí trước sau
Tạo hình tượng, suốt ngày đêm chiêm ngưỡng
Đêm mộng thấy thân Như Lai chiếu rạng
Sắc vàng ròng, hùng tráng tựa Tu Di
Phật dạy rằng: “Cũng đã đến thời kỳ

Mẹ ngươi sẽ thác sinh cùng gia cảnh
Liền biết nói khi biết thân đói lạnh”.
Chẳng bao lâu, một tỳ nữ hạ sanh
Một bé trai, ba ngày nói rõ rành:
“Quả sinh tử, nghiệp duyên đều tự thọ
Tôi là mẹ người, tối tăm trong bể khổ
Khi chia lìa sa đọa chốn ngục hình
Nương phước của người mà được thác sinh
Dòng hạ tiện, thọ mạng càng ngắn ngủi
Khi lớn lên hết năm mười ba tuổi
Lại rơi vào chốn ác đạo mà thôi
Người có cách chi giải cứu cho tôi Page 25 of 102
Được thoát cảnh sinh thân vào nẻo ác?”.
Quang Mục nghe xong nghẹn ngào thương xót
Mà than rằng: “Quả thật mẹ đó thay
Hẳn biết vì sao mang phải kiếp đọa đày?”
Liền đáp lại: “Hai nghiệp đều trọng đại
Nghiệp thứ nhất là do tâm sát hại
Nghiệp thứ hai bởi mắng nhiếc chê bai
Nghiệp gây nên, thân thọ báo chẳng sai
Như nếu chẳng được phước người cứu giúp
Tôi chưa thể thoát khỏi vòng địa ngục”.
504. Lại hỏi rằng: “Thọ báo đó ra sao?”
Đáp lại rằng: “Dù nói vạn nghìn sau
Cũng khó thể làm sao mà kể hết”.
Quang Mục nghe xong lệ trào bi thiết
Ngước lên hư không mà phát nguyện rằng:
“Nguyện đời đời mẹ thoát chốn trầm luân
Và vĩnh viễn không thọ sinh thân nữ
Con trước tượng Phật Thanh Tịnh Liên Hoa Mục

Phát nguyện rằng: Vô lượng kiếp về sau
Bất cứ nơi nào còn có kẻ khổ đau
Trong địa ngục, súc sinh và ngạ quỷ Page 26 of 102
Con nguyện độ tận cùng vòng tục lụy
Cứu chúng sinh thoát khổ cõi trầm mê
Khi tội nhân tất cả đắc Bồ Đề
Thì lúc ấy con mới thành Chánh Giác”.
Vừa dứt nguyện nghe rõ lời truyền đạt
Từ Thanh Tịnh Liên Hoa Mục Như Lai:
“Tâm đại từ bi mẫn khó có thay
Vì thương mẹ mà phát thành đại nguyện
Ta quán sát thấy sau khi mãn kiếp
Thọ sinh dòng Phạm Chí sống trăm năm
Lại vãng sinh Cực Lạc thọ báo thân
Kiếp thọ mạng dài lâu khôn tính kể
Sau chứng đắc Bồ đề thành Phật tuệ
Độ trời người nhiều như cát sông Hằng.”
Phật lại dạy rằng:
“Vị La Hán vào thời xa xưa ấy
Là Bồ Tát Vô Tận Ý ứng thân
Giải Thoát Bồ tát là người mẹ hậu thân
Còn Quang Mục nay chính là Địa Tạng.”
Phật lại dạy rằng: Page 27 of 102
“Muôn kiếp xưa vốn có lòng từ mẫn
Lập thệ nguyện lâu dài quảng độ chúng sinh
Kẻ tà dâm, ác khẩu, nhân quả chẳng tin
Kẻ hủy báng Đại thừa chiêu khổ báo
Nếu hữu duyên gặp được người khuyên bảo
Liền quy y Bồ Tát Địa Tạng Vương
Nếu chí tâm chiêm bái hoặc cúng dường

Trong chớp nhoáng xa lìa tam ác đạo
Muôn ức kiếp thác sinh vào thiên đạo
Hết phước trời sinh xuống cõi nhân gian
Làm đế vương kiếp số đến trăm ngàn
Lại nhớ được ngọn nguồn nhân và quả
Này Định Tự Tại Vương,
Địa Tạng Bồ Tát uy lực thần thông khôn tính kể
Luôn phát tâm làm lợi ích chúng sinh
Bồ tát các ông phải nguyện xiển dương kinh
Phải ghi nhớ hầu lưu truyền các cõi.”
Lúc bấy giờ Định Tự Tại Vương Bồ Tát
Bạch Phật rằng: “Xin Phật chớ bận tâm
Nơi Diêm Phù nương Phật lực, uy thần
Nguyện quảng diễn kinh này làm lợi ích”.
Nói dứt lời liền chắp tay cung kính Page 28 of 102
Đảnh lễ Thế Tôn mà từ tạ lui chân.
Lúc bấy giờ, bốn vị đại thiên vương
Cùng đứng dậy chắp hai tay đãnh lễ
Bạch Phật rằng:
“Địa Tạng Bồ Tát như xưa đà hoằng thệ
Đến ngày nay chưa viên mãn nguyện ngôn
Nguyên do gì lại phát nguyện vô cùng
Xin Phật dạy cho chúng con rõ biết”.
Phật dạy rằng: “Hy hữu thay,
Nguyện Bồ Tát thiên thu như bất tuyệt
Vào tử sinh rộng độ cõi sa bà
Trong sáu đường hằng qua lại, lại qua
Lòng từ mẫn cứu chúng sinh thoát khổ
Nay Ta sẽ vì các ông mà nói rõ.
Này các vị thiên vương,

Vốn xưa nay Bồ Tát Địa Tạng Vương
Tùy phương tiện khế cơ mà giáo hóa
Gặp kẻ sát sinh, thuyết về tai họa
Nhân chẳng lành nên thọ mạng ngắn thay.
Gặp kẻ trộm của người, dạy quả bần cùng
Kẻ dâm loạn, bồ câu là quả báo. Page 29 of 102
Quyến thuộc đấu tranh do nhân ác khẩu
Kẻ khinh khi mắng nhiếc, hủy báng người
Thân sinh ra lưỡi ngắn, khó thốt lời
Kẻ sân hận, thọ lấy thân tàn phế
Kẻ bỏn xẻn, mong cầu không như ý
Kẻ uống ăn vô độ, chẳng điều nhu
Thì thọ thân đói khát, cổ đớn đau
Kẻ săn bắn thì mạng thân khó giữ
Với mẹ cha thường bội tình, nghịch tử
Khi thọ thân chịu hoạn nạn, tai ương
Nếu là người ưa thích đốt phá rừng
Thọ quả báo mê cuồng cho hết kiếp.
Lại những kẻ làm mẹ cha ác hiểm
Thọ nhận thân chịu hình phạt đòn roi.
Nếu là người giăng lưới bẫy thú cầm
Thọ quả báo chia ly cùng quyến thuộc.
Nếu là kẻ hủy báng Tăng, Pháp, Phật
Thọ nhận thân đui, điếc hoặc ngọng, câm
Sinh thân trong ác đạo chẳng ngày cùng
Chịu ức kiếp chuyển luân trong địa ngục.
Nếu là kẻ nói những lời không thực
Vu báng tăng ni khiến bị ô danh
Tất thọ thân vào chốn của súc sanh. Page 30 of 102
Ăn sinh mệnh, chém, đâm rồi chiên, nấu

Quả luân phiên phải đời đời thọ báo.
Giới trì trai không gìn giữ uy nghiêm
Thác sinh vào loài thú đói trả đền
Kẻ phá giới cũng như người tùy hỷ.
Lại những kẻ bỗng dưng mà phá hủy
Vật người cần cũng chẳng chút nương tay
Thác sinh thân thiếu hụt vật hằng ngày
Cầu chẳng được bởi do lòng phung phí.
Nếu là kẻ cống cao, lòng vị kỷ
Quả báo làm tôi tớ phục dịch người
Nếu là người ưa ly gián đôi nơi
Thọ quả báo sinh ra không có lưỡi.
Nếu có kẻ tà kiến là mạn lưới
Thác sinh vào biên địa chịu cơ hàn
Chốn nghèo cùng khốn khổ phải nương thân
Do kiến giải sai lầm, không quy củ.”
Phật lại dạy rằng:
“Tập khí xấu ác từ ý, thân và khẩu
Trong cõi Diêm Phù, nay Ta chỉ lược qua
Nghiệp cảm chúng sinh sai khác số hằng sa
Dùng phương tiện trăm ngàn lần giáo hóa Page 31 of 102
Trước thọ báo, sau ngục môn sa đọa
Số kiếp không cùng, bao giờ mới thoát thân
Vì thế cho nên, hỡi Tứ Đại Thiên Vương!
Các ông phải vì chúng sinh gìn giữ
Bảo vệ người, bảo vệ muôn nghìn cõi
Chớ để cho nghiệp mê hoặc trời người”.
Thiên vương nghe lời Phật luống ngậm ngùi
630. Cùng rơi lệ, chắp hai tay lui bước.
(Hết Quyển Thượng)

Quyển Trung

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.